

Kenneth kunne pludselig ikke tale eller gå: »Jeg troede aldrig, at jeg ville få mit liv tilbage«

Kenneth Bremer bor i Åbyhøj med sin kone. Udover at engagere sig i afasi, er han glad for musik, hvilket hans cd-samling afspejler. Foto: Kaare Viemose

Den travle forretningsmand og maratonløber fik ved et tilfælde en blodprop i hjernen. Han var 51 år, og det har ændret hele hans liv.

EMMA DALUM
JYLLANDS-POSTENS LOKALAVISER
emma.dalum@dinavis.dk

Han var helt sikker på, at han havde parkeret bilen. Han var også helt sikker på, at han havde haft en fornuftig samtale med sin ven.

I virkeligheden havde Kenneth forceret en hæk, og hans ven havde ikke forstået et ord.

Han havde været til løbetræning med sin coach og skulle videre til et forretningsmøde med sin ven i Højbjerg. I bilen kunne han mærke, at han ikke havde det godt. Han holdt ind til siden, drak lidt vand og forsøgte at køre videre. Men han kunne ikke fortsætte. Ind til siden igen for at ringe til sin ven, Kasper Kjær, og aflyse mødet.

Kenneth fandt hjem, nærmest instinktivt, men nåede kun lige ind i stuen, før han opfangede, at noget var helt galt. Han prøvede at ringe 112, men kunne ikke få nogen ord ud af sin mund.

Heldigvis havde vennen Kasper opfanget, at Kenneth lød ude af sig selv i telefonen. Kasper havde tilkaldt 112 og var derefter kørt hjem til sin ven.

Kasper var i kontakt med Kenneth Bremers kone, og de stod begge i

stuen inden for kort tid. Lige efter deres ankomst dukkede ambulancen op.

»Jeg kunne godt selv gå ind i ambulancen, men da jeg sad derinde, var det som om, at alle forbindelser inden i mig slukkede,« siger Kenneth Bremer.

Han blev indlagt på Aarhus Universitetshospital. Det var den 3. oktober 2018, og Kenneth Bremer havde fået et stroke i hjernen som følge af en blodprop.

Om aftenen stod det endnu værre til for Kenneth Bremer. Hans hjerte stoppede med at slå. Det er ikke meget, han kan huske, men det står klart for ham, at hans kone forsøgte at holde liv i ham.

»Bliv hos mig. Bliv hos mig,« sagde hun.

Da Kenneth Bremer var blevet genoplivet, gik det op for ham, at han var lam i højre side og ikke kunne tale. Han skulle starte forfra på mange basale punkter og blev sendt til Regionshospitalet Hammel Neurocenter. Et specialiseret neurorehabiliteringscenter for patienter med en svær hjerneskade.

Hjernen i fokus

Grunden til, at vi bringer Kenneth Bremers historie er, at det er uge 11, den internationale hjerneuge. Ugen skal øge opmærksomheden på hjernesundhed. Især hos dem, der er ramt af sygdom eller skade.

En af de engagerede i hjerneugen er Kenneth Bremer, der som en konsekvens af sin blodprop i hjernen fik afasi og lammelse i højre side af kroppen.

Lægerne fortalte ham, at det var tilfældigt, at blodproppen lige præcis ramte ham. Han havde aldrig haft

livsstilssygdomme eller andre skavanker.

Der er sket meget siden dagen, der ændrede hans liv. På trods af konsekvenserne af blodproppen, kan han i dag tale langsomt og gå på sit højre ben igen. Han kommer dog aldrig til at leve det liv, han levede før.

»Før ulykken var jeg en travl forretningsmand. Jeg var bidt af at løbe maraton, og jeg var næsten mere i udlandet på grund af arbejdet i syv år, end jeg var i Danmark,« siger han og fortsætter:

»Det sværeste har klart været at acceptere, at jeg aldrig kommer til at kunne arbejde igen eller have de samme fritidsaktiviteter.«

Han beskriver sig selv som en optimistisk mand med en stor viljestyrke. Siden oktoberdagen for syv år siden har han aldrig haft en dårlig dag.

Med vilje er der vej

Selvom de fleste troede, at han ville forblive en grøntsag i en kørestol resten af sit liv, formåede han at rejse sig fra kørestolen efter fire måneder.

»På Hammel Neurocenter fik jeg intensiv træning til at få gang i mine led. Selvom jeg rejste mig fra kørestolen, kunne jeg ikke tage mere end et par skridt, før jeg skulle gribe ud efter noget.«

Da han blev sendt hjem, fik han tilbudt et forløb på Marselisborg Centret. Han var dog i den heldige situation, at han havde råd til at betale for et forløb ved den private neuroklinik i Åbyhøj.

»Jeg valgte at betale for genoptræning for, at det kunne gå hurtigere. Jeg var heldig, at jeg havde den mulighed.«

I 2019 fik han en udfordring af sin fysioterapeut. Han skulle gå en rute

Hans ene datter, Nikoline, er blevet så påvirket af hendes fars skade, at hun har valgt at ud-danne sig til radiograf. Privatfoto

hjem fra klinikken på 800 meter. I 2019 tog det ham 42 minutter, hvor det sidste forår tog ham under otte minutter.

Hans taleevner har han fået trænet af logopæder ved Institut for Kommunikation og Handicap. Her har han også betalt til ekstra træning for, at han hurtigere ville kunne få sit sprog tilbage.

»I starten troede jeg virkelig på, at jeg ville kunne komme tilbage til mit arbejde. Men jeg måtte indse, at skaden var for stor. I stedet valgte jeg at fokusere på mig selv. Ligesom dengang jeg var forretningsmand, lagde jeg en 5-års plan for, hvad jeg ville opnå efter skaden,« siger han.

Kenneth Bremer har valgt at udnytte sine ressourcer til at stifte Afasi-

gruppen, der samarbejder med Hjernenesagen. Han er med til at arrangere begivenheder for folk, der har afasi.

»Jeg får aldrig mit gamle liv tilbage, men jeg har fået et nyt og mere positivt. Det er så livsbekræftende at få sit sprog tilbage og hjælpe andre personer i lignende situationer,« siger han.

Han vil gerne fortsætte med at tale med andre, der oplever udfordringer ved at være hjerneskadet. Han er blandt andet ude at holde foredrag for folk med afasi. Men hans allerstørste drøm er at spille for superligaen i Afasi-forbundet en dag.

»Selvom det har været nogle hårde år, har jeg fået et tættere forhold til min familie. Jeg er langt mere nærværende, end jeg var før.«